



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 82.



1836.



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν κτλ. — 2) περί σημασίας τῶν διαστημάτων τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου κατὰ τὸν μέτρικόν σύστημα. — 3) περί ἐκπαίδευστος εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. — διακριμαὶ ἐμβολιασμάτων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν κ.τ.λ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ προφυλαχθῶσι πρεπόντως τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ τόσον ἐπωφελεῖς δενδροφυτεῖαι, αἱ ὁποῖαι συχνὰ βλάπτονται ἀπο τοὺς κακοποιούς ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ τὰ νεμύμενα ἢ πλανώμενα ζῶα, καὶ ἐπομένως διὰ νὰ προσδεύσῃ ἢ τόσον ἀναγκαῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματείας καὶ τῆ γνωμοδοτήσεως τοῦτῆς Ἐπικρατείας Συμβουλίου λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἀρ. 15 ἀρ. α. καὶ ἀρ. 18 στοιχ. α τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) καὶ τὸ ἀρθρ. 696 τοῦ Παινικοῦ Νόμου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Χρῆς τῶν ἀγροφυλάκων.

1. Ὅλα τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ δενδροφυτεῖαι τίθενται ἀπὸ τὴν σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται.
2. Πᾶσα δημοτικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἓνα ἀγροφυλάκα ἢ περισσοτέρους, ἐπιφορτισμένους μὲ τὴν φύλαξιν τῶν σπαρτῶν καὶ δένδρων, φυλάττοντας συγχρόνως καὶ

τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς ἀρούρας, ἔπειτα καὶ τὰς δενδροφυτεῖας.

3. Οἱ ἀγροφυλάκες πρέπει νὰ ἦναι γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητά καὶ τὸν ζῆλόν των, νὰ ἦναι 25 τοῦλάχιστον ἑτῶν ἄνδρες καὶ κτηματῖαι τοῦ Δήμου ἑλλειπούσης δὲ τῆς τελευταίας περιστάσεως, νὰ δίδουν ἐγγύησιν διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν καὶ διὰ τὰς προκυντούσας ἐκ τῆς παραμελείας των ζημίας.

4. Οἱ Δήμαρχοι ἐκλέγουσιν καὶ παύουσιν συμφώνως μὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοὺς ἀγροφυλάκας.

Εἰς ἀγροφυλάξ εἰμπαρεῖ νὰ διορισθῇ καὶ ἀπὸ δύο δήμους, οἱ ὁποῖοι συνεννοοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς του.

5. Οἱ δήμοι πληροῦν τοὺς μισθοὺς τῶν ἀγροφυλάκων ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα κατὰ τοὺς εἰδικούς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ Δήμων Νόμου Ἀρθρ. 18 στοιχ. α.

6. Οἱ ἀγροφυλάκες φέρουσιν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀσπίδα παριλέναιαν λευκὴν, παριστάνουσαν τὰ Βασιλικά παράσημα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, Ἀγροφυλάξ τοῦ Δήμου (θεῖος), κρατοῦσι δὲ καὶ ροπαλὸν καὶ πυροβόλον.

Ἄμα δὲ ἀναδεχθῶσι τὰ χρέη των ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Ἐιρηνοδίκου, ὅτι θέλουν ἐπαγροπνεῖ αὐστηρῶς εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἐμπιστευμένων εἰς αὐτοὺς σπαρτῶν, φυτειῶν κτλ.

8. Ὁ Δήμαρχος πιστοποιεῖ εἰς τὴν ἐπιτόπιον στραμ

τιωτικήν και πολιτικήν Αρχήν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀγροφύλακος.

9. Τὰ χρέη τῶν ἀγροφυλάκων εἶναι νὰ περιέρχονται ἀκαταπαύστως εἰς ὥρας πρὸ πάντων ἀπροσδιορίστους καὶ νυκτερινάς, προσέχοντες νὰ μὴ συμβῆ ζημία ὅποια-δήποτε εἰς τὰ εἰς τὸ ἄρθρον I καὶ 2 σημειωθέντα σπαρτά καὶ τὰς δενδροφυτείας τῆς περιφερείας τῶν.

II. Περὶ πιστοποίησης τῆς συμβάσεως βλάβης εἰς τὰ δένδρα καὶ σπαρτά.

10. Ὅταν εἰς τὰς φυτείας ἢ σποράς ἐπιφερθῆ βλάβη τις, ὁ ἀγροφύλαξ χρεωστῆται παρευθῆς νὰ πιστοποιήσῃ αὐτὴν ἢ ἐξεπαγγέλιατος, ἢ διὰ κατὰμηνύσεως ἄλλου τινὸς τρίτου καὶ νὰ λάβῃ σημείωσιν αὐτῆς εἰς πρωτόκολλον εἰς τὸ ὅποιον νὰ ἀναφέρῃ ὅσα περιστατικὰ παρατήρησας, συνοδεύσαντα τὸ ἀνόμημα, ἐξαιρέτως δὲ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, ὅσας ἠδυνήθη νὰ συναζῆ ἢ ἐκθεσίς αὐτῆ ἔχει πᾶσαν πίστιν μεχρὶσὺ ἀποδειχθῆ τὸ ἐναντίον ὡς πρὸς τὰ παρατηρηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος περιστατικὰ κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρ. 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου τῶν 10 (29) Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν εἰς τὰ δάση τοιμουμένων ἀδικιῶν, καὶ περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν πλανωμένων ζώων, καὶ κατὰ τὸν Νόμον τῶν 13 (25) Μαρτίου 1836 περὶ τῆς προξενουμένης βλάβης εἰς τοὺς ἀγρούς ἀπὸ τὰ νερόμικτα ζῶα.

Ὁ ἀγροφύλαξ πρέπει παρευθῆς νὰ ἐξεύρῃ τὴν ζημίαν διὰ δύο ἐκτιμητῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ Δημάρχου, καὶ νὰ κάμῃ νὰ πιστοποιηθῆ αὐτὴ εἰς τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ, τὸ ὅποιον θέλει παραδώσῃ εἰς πρωτότυπον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁμοῦ μὲ τὰς ἐνδείξεις, διὰ νὰ εἰμφορέσῃ οὗτος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποζημίωσιν παρευθῆς.

11. Ἐὰν ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ ἀγροφύλαξ παρέβλεψε νὰ συλλάβῃ τοὺς βλάψαντας, καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, τότε πληρῶναι διὰ πρώτην φοράν τὴν ζημίαν καὶ τὴν πρόστιμον, τὸ ὅποιον ἠθέλε τοῦ ἐπιβλήθῃ ἔαν δὲ σπαρτά καὶ δευτέραν φοράν, πληρῶναι τὸ διπλοῦν, καὶ ἀποβάλλεται τῆς υπηρεσίας.

12. Ὅταν ἰδιώτης τις συλλάβῃ κλέπτην ἢ φθορέα σπαρτῶν καὶ φυτειῶν, εἰμφορεῖ νὰ προσκαλέσῃ ἀμέσως ἀγροφύλακα ἢ γιωροφύλακα τινα καὶ νὰ παραδώσῃ τὸν φθορέα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἢ ἂν ἦναι γνωστὸς, νὰ προσκαλέσῃ δύο ἀνθρώπους διὰ νὰ μαρτυρήσων τὴν πράξιν καὶ νὰ τὸν ἀπολύσῃ προσωρινῶς, διὰ νὰ προσκληθῆ ἐπομένως παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποζημιώσεως ἰσχύουν τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. II. βηθέντα.

13. Ἐὰν ἡ ζημία γείνη ἀπὸ ποιμίον ἢ τὸν ποιμένα τοῦ, τότε ὁ ζημιωθεὶς εἰμφορεῖ νὰ κρατήσῃ μόνον τόσα ζῶα, ὅσα ἡ ἀξία φέρει νὰ σκεπάσῃ τὴν βλάβην καὶ τὴν χρηματικὴν ποινὴν εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου τῶν 13 (25) Μαρτίου 1836 τοῦ περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἰσχυρισθέντων ζώων.

III Περὶ τιμωρίας τῶν βλαπτόντων τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ δένδρα.

14. Ἐὰν συμβῆ βλάβη εἰς σπαρτά ἢ δενδροφυτεῖαν ἀπὸ βόσκοντα ἢ φερόμενα νὰ βουσκῶσιν εἰς μὴ συγχωρημένον τόπον, ἢ περιπλανώμενα ζῶα, τότε ἐφαρμόζεται ὁ Νόμος τῶν 13 (25) Μαρτίου 1835.

Οἱ ἀρμόδιοι εἰρηνοδίκαι κρίνουσι περὶ τούτων ἀνεκκλητῶς, καὶ ἔαν τὸ μέγεθος τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως ὑπερβαίῃ τὸν συνήθη μέγιστον ὅρον τῆς ἀρμοδιότητός τῶν.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν προσερχόμενα θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι οἱ ὅρισμοι τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ εἰρηνοδίκαι δικάζουσι καὶ αὐτὰ τὰ πλημμελήματα κατὰ τοὺς ὅρισμούς περὶ πταισμάτων, τὰ δὲ κακουργήματα δικάζονται διώλου κατὰ τοὺς ὅρισμούς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ περὶ τῆς ποσότητος τῆς ἀποζημιώσεως ἀποφασίζουσι οἱ εἰρηνοδίκαι ἀνεκκλητῶς ἀλλ' ὅμως ἐξαιροῦνται τὰ κακουργήματα, καὶ αἱ διὰ τοὺς ὄρκωτους κατὰλληλαι περιπτώσεις. Αἱ δίκαι αὐταὶ θέλουσι δικάζεσθαι πρὸ πασῶν τῶν ἄλλων.

15. Ἐὰν ἡ ζημία ἐγένετο εἰς ἰδιώτην ἢ εἰς δῆμον τινα, λαμβάνουσι οὗτοι τὴν ἀποζημίωσιν ἔαν δὲ ἐγένετο εἰς δημοσίαν δενδροφυτεῖαν, ἢ ἀποζημιώσις πληρῶνεται εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, ὅστις χρεωστῆται νὰ φροντίσῃ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κλαπέντων ἢ βλαφθέντων δένδρων.

16. Ὁ ἀρμόδιος διοικητῆς καὶ ὑποδιοικητῆς παραγγέλλονται αὐστηρῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα καὶ διατάττονται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀκεραιότητα τῶν δημοσίων δενδροφυτειῶν, καὶ νὰ φροντίσωσι νὰ ἀντικατασταίνωνται ἐγκαίρως τὰ βλαφθέντα ἢ κλαπέντα δένδρα, καὶ μάλιστα χωρὶς παρατήρησιν ἔαν ὁ κλέπτης ἢ ὁ δενδροφθορεὺς ἀνεκαλύφθῃ καὶ ἐπλήρωσῃ τὴν ζημίαν ἢ ὄχι. Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν θέλει προσκαλεῖσθαι ἡ κοινότης νὰ φυτεύσῃ πάλιν ταῦτα.

17. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχοντος ἰσχύοντος προσωρινοῦ νόμου, ἀρχετὰ ἀντίτυπα τοῦ ὁποίου θέλουσι σάλῃ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τοιχοκολληθῶσι, φέροντος ἐκάστου δενδροφύλακος καὶ ἐν ἀντίτυπον συνωδευμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰαν. 1837)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΑΝΣΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΑΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΕΙΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ σημειώσεως τῶν διαστημάτων τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου κατὰ τὸ
νέον μετρικὸν σύστημα.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματειῶν τῶν 27 Δεκεμβρ. 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837)
περὶ τῆς κάτωθεν ὑποθέσεως, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει
τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, διατάξαμεν καὶ
διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

I.

Ἡ τῶν διαστημάτων σημείωσις τῶν ὁδῶν τοῦ βα-
σιλείου ἐκτελεῖται κατὰ τὸ εἰσαχθέν μετρικὸν σύστημα
διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 28 Σεπτεμβ. 1836,
διὰ στάδιον 1000 μέτρα (Βασιλικὸς πῆχυς).
διὰ σχοινίδα 1000 " " " " "
1/2 σχοινίδα, ἢ λεύγα 5000 μ.

II.

Ἡ ἀρίθμωσις τῶν σταδίων, λευγῶν καὶ σχοινίδων,
ἀρχεταὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, πρὸς τὰς πλησιέστερας
διοικητικὰς πόλεις. Ἐκεῖθεν ἀρχεταὶ πάλιν νέα ἀρίθμωσις
καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ σημειοῦται ἐνταυτῷ ἐφ'
ἐκάστης στήλης τῆς σχοινίδος ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόστασιν
τοῦ προηγηθέντος διοικητικοῦ τόπου κατ' ἐκείνην τῆς
πρωτεύουσας εἰς τῶν ὁδῶν ὥστε

A.) Ἡ πόλις Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον A.
ὅθεν συντέμνεται ὁ ἄξων τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ μὲ τὸν τοῦ
Αἰόλου.

- 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πειραιῶς ἀγοῦσης
- 2 Εἰς Ἐλευσίνα, Μέγαρον, Καλαμάκι καὶ Κόρινθον
- 3 Εἰς Θήβας.

B.) Ἡ πόλις τῶν Οἰθῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον B.

- 1 Ἐκ τῆς εἰς Χαλκίδα ἀγοῦσης ὁδοῦ
- 2 " " Λεβαθίαν.

Γ.) Ἡ πόλις τῆς Λεβαθίας εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Γ.

- 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀγοῦσης εἰς Λαμίαν
- 2 " " Ἄσπρα Σπήτια πρὸς τὸν κόλ-
πον τῆς Ναυπάκτου.

Δ.) Ἡ πόλις τῆς Κορίνθου εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Δ.

- 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου τῆς ἀγοῦσης εἰς Πά-
τρας
- 2 " " Ἄργος καὶ Ναύπλιον
- 3 " " Ἄργος καὶ Τρίπολιν

E.) Τρίπολις τὸ ἀρχικὸν σημεῖον E.

- 1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως, τῆς ἀγοῦσης εἰς Μεγα-
λόπολιν, Νησί καὶ Πύλον
- 2 " " Σπάρτην
- 3 " " Πάτρας διὰ τῆς Κυναιθῆς.

III.

1) Ἐκάστη σχοινίς θέλει σημειωθῆ δι' ἐνὸς παραλλη-
λεπιπέδου ἐν μέτρον ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδά-
φους, τὸ ὑποῖον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφὴν.

ΣΚ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχοινίδων.

ΩΡ. " " τῶν λευγῶν.

ΣΤ. " " τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον καὶ ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον
καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Ὅταν δὲ μίξ ὁδὸς ἐνώση
δύο διοικητικὰς πόλεις, τότε θέλει σημειωθῆ καὶ ἡ ἀπό-
στασις ἢ τῆς ἄλλης διοικητικῆς πόλεως.

2) Ἐκάστη λεύγα 1/2 σχοινίδος = 5000 μέτρων
θέλει σημειωθῆ δι' ἐνὸς παραλληλεπιπέδου 0,5 μέτρων
ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὑποῖον θέλει φέ-
ρει τὴν ἐπιγραφὴν.

ΩΡ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν λευγῶν.

ΣΤ. " " τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

3) Ἐκάστον στάδιον = 1000 μέτρων δι' ἐνὸς παραλλη-
λεπιπέδου θέλει σημειωθῆ 0,3 μέτρων ὑπεράνω τῆς
ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὑποῖον θέλει φέρει τὴν ἐπι-
γραφὴν.

ΣΤ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σταδίων ἀριθμημένον ἀπὸ
τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

IV.

Ὅλα τὰ παραλληλεπίπεδα σταδίων, λευγῶν καὶ σχοι-
νίδων θέλουσι κατασκευασθῆ ἐκ λίθων κατὰ τὰ ἐπισυνα-
πτόμενα σχέδια καὶ μέτρα ἢ ἐπιγραφὴ θέλει γλυφθῆ ἐπὶ
τοῦ λίθου.

Ὅταν ἡ μετακόμισις τῶν λίθων καταστῆ δύσκολος
καὶ εὐρίσκονται ξύλα εἰς τὰ πλησιόχωρα, δύναται καὶ
νὰ τὰ μεταχειρισθῆ διὰ στήλας σχοινίδων καὶ λευγῶν.

V.

Εἰς ὅλας τὰς διοικητικὰς καὶ ὑποδιοικητικὰς πόλεις
καὶ ἐὰν ἦναι δυνατόν ἔπου σταυρόνται αἱ ὁδοὶ, νὰ ὑψω-
θῶσι ξύλινα στήλαι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον,
αἱ ὁποῖαι δι' ἐπιγραφῆς νὰ δεικνύωσι πῶσον ἀπέχουσι
τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περίεξ σημαντικῶν πόλεων.

VI.

Τὰ ἔξοδα τῶν ξυλίνων στήλων τούτων πρέπει νὰ φε-
ρῶσιν εἰς βάρος τῶν ἀρμοδίων κοινοτήτων. Ἐκεῖνοι δὲ,
αἱ ὁποῖαι σημειώνουσι τὰς διαστάσεις τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν
κεφαλαίων τῶν ἰδίων ὁδῶν, εἰς τὰς ὁποῖας εὐρίσκονται.

VII.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν
ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόν-
τος διατάγματος, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν στρατιωτικῶν
θέλει συμπράξει εἰς τοῦτο.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837.)
Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΒΙΖΟΣ, ΣΜΑΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ
Περὶ ἐκπαίδευσως εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.
Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἐπίρροιαν, τὴν ὑπόιαν ἢ ἀρχιτεκτονικὴ ἔχει εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐν γένει. Ἐκτιμῶντες τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰδικῶς ὡς πρὸς τοῦτο συνδεδεμέναι μετὰ τὴν Ἑλλάδα, κανονίσαντες ἤδη πλέον τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν διὰ διατάγματος, προσδιορίζομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμικῆς καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἐφεξῆς:

1) Θέλει συστήθῃ τῶρα πλέον εἰς Ἀθήνας σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον θέλουσι διδάσκεισθαι τὴν κυριακὴν καὶ τὰς ἐσπέρας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μὴ ἀφροῦσιν ὡς ἀρχιτεχνίται (μάιστορες) εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

2) Ἡ διδασκαλία γινομένη δωρεάν εἰς τοὺς μαθητῶν εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θέλει συνίστασθαι εἰς τὴν ἐπιανάληψιν τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας οἱ μαθητῶν ἀπέκτησαν ἤδη εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ τῆς λύσεως προβλημάτων, εἰς τὴν ὁδηγίαν νὰ σχεδιάσωσιν μετὰ γυμνῆς ἀπλῆς οἰκοδομῆς, καὶ στήλας, εἰς τὴν κατωτέραν ἀρθητικὴν μέτρῃ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς τετραγωνικῆς καὶ κυβικῆς βῆξῆς, εἰς τὴν γεωμετρίαν διὰ νὰ δύνανται νὰ καταμετρώσιν καὶ ἰσχυρῶν ἀπλῆς ἐπιφανείας καὶ κενονικὰ σώματα, περισσότερο εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τεχνολογίαν, τὴν περὶ οἰκοδομῆς διδασκαλίαν, εἰς τὴν φυσικῆν ἱστορίαν, εἰς τὴν φυσικὴν καὶ χημικὴν, καθ' ὅσον αὕτη δεῖ ἀναρροῦσθαι εἰς ἀρχιτεκτονικὴν τέχνην.

3) Ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν διδάσκαλον τῆς ἰχνογραφίας τοῦ γυμνασίου τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος, ἢ τὸν ἀρχιτεκτονικῆς πόλεως, τὸν ἐπιθωρητὴν τῆς συλλογῆς τῶν σχεδίων, ὅσοι καὶ ἀπὸ ἄλλων ἀνδρῶν πεπαιδευμένων κατὰ τὰς ἀρμοδιότης μαθήσει μετὰ ἀνάλογον ἐντιμισθίαν.

4) Τὰ σχέδια καὶ αἰχμαλιολογικαὶ συλλογαὶ ὄνομαστικῶς δὲ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρισκομένων λίθων τῆς οἰκοδομῆς, προαίτι τα ἐργαλεῖα καὶ σκευῆ τῶν λοιπῶν δημοσίων σχολείων παραχωροῦνται εἰς τὴν διαθέσιν τοῦ διδάκτου κατατάγματος τούτου.

5) Τὰ ἐξόδα τῆς σχολῆς ταύτης περνοῦνται μέχρι δευτέρας διατάγῃς εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐξόδων διὰ τὴν βιομηχανίαν.

6) Διὰ τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς,

θέλουσι δόσει τὴν ἀναγκαίαν εὐκαιρίαν τὸ, τε στρατιωτικὸν σχολεῖον καὶ τὸ συστηθῆσμενον πανεπιστήμιον, μάλιστα δὲ θέλει παραδοθῆ διὰ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ σχολεῖου σειρά μαθημάτων τῆς πολιτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Οἱ δὲ μαθηταὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀφροῦσιν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, θέλουσι δοθῆ ὡς ἐπίσης αὐταὶ τὰς ἐκτελέσεως, πλησίον εἰς τοὺς μηχανικοὺς τῶν νομῶν, καὶ θέλουσι μεταχειρίζεσθαι καταλλήλως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, διὰ νὰ ἀποκτῆσωσιν τὰς πρακτικὰς γνώσεις.

7) Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτέλεσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΗΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Διορισμοὶ ἐμβολιαστικῶν.

Διὰ Βασιλ. ἀποφάσεως τῆς ἀπὸ 29 Δεκεμβρ. 1836 διορίσθησαν ἐμβολιασταὶ τοῦ κράτους:

α.) Ὁ κύριος Α. Ἀλβέρτης πρόην ἐμβολιαστής τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς, ὡς ἐμβολιαστής κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν, Εὐβοίαν, Φωκίδα καὶ Ἀσκοίδα, ὅστις θέλει διαμείνει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς τὰς διοικήσεις Ἀττικῆς, Θεβῶν, Βοιωτίας, Εὐβοίας, Καρυστίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

β.) Ὁ Κύριος Κ. Ρομπάτης, καὶ Ἀναστάσιος Νικολάου διὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀκαρνανίαν καὶ Λιτωλίαν. Ἐκ ταύτων ὁ μὲν πρῶτος θέλει ἐφρεῦσι εἰς Πάτρας καὶ ἡ ὑπηρεσία του θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς τὰς διοικήσεις Λιτωλίας, Ἀκαρνανίας, Τριγωνίας, Εὐρυτανίας, Ἀχαΐας, Καλλιδανίας, Ἠλίδος, Γορτύνης καὶ Κορινθίας. Ὁ δὲ δεύτερος ἐν Καλάμαις ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου θέλουσι ὑπάγεσθαι αἱ διοικήσεις Μεσσηνίας, Πυλίας, Τριφυλίας, Λακωνίας, Λακεδαιμόνας, Μαντινείας, Κυνοουρίας, Ἀργολίδος καὶ Ἰθάκας.

γ.) Ὁ δὲ Κ. Μιάρκος Ἀλβέρτης διὰ τὰς διοικήσεις τῶν Κυκλάδων νήσων.